DEBATTARTIKEL

Datum: Juni 2026

Författare: Tony Styrbjörn, Folkrättsförvaltarna

Rubrik: När förvaltningen sviker ritas systemets lagar om

Undertitel: Dagens moralpanik mörklägger hur staten själv skapar extremism genom ett korrupt paragrafrytteri, dolt slaveri och en konstitutionell kupp mot folkets försvar.

Det pågår en febrig moralpanik i den svenska maktens korridorer. Vi ser ett Vänsterparti som i ren panik stryker 13–15 folkvalda ledamöter från sina vallistor för att rädda sitt eget skinn. Vi minns hur medier och toppolitiker nyligen eldade på ett hänsynslöst drev mot en enskild politiker med ogrundade anklagelser om "terrorkopplingar via association". Men när domstolen slutligen friade den utpekade blev det knäpptyst. Ingen han haft anständigheten att be om ursäkt.

Denna ryggradslösa cirkus är tändboxen till att jag skriver denna artikel. Dagens politiska ledarskap är i totalt förfall; det finns inget genuint ledarskap kvar. Istället ser vi hur en djupt rotad vänskapskorruption har ätit sig ända upp till statsminister Ulf Kristerssons bord, med upprepade skandaler kring kompisutnämningar och nepotism inom Regeringskansliet. Att maktelitens toppolitiker har satt detta i system blir smärtsamt tydligt när vi också påminns om hur den före detta partiledaren Anna Kinberg Batra tvingades avgå som landshövding för Länsstyrelsen efter att ha delat ut välbetalda toppjobb till sina egna vänner. Lojalitet till det egna nätverket går konsekvent före lag, merit och grundlagens absoluta krav på saklighet och objektivitet.

Istället för att argumentera för sin egen politik gömmer sig partierna bakom en destruktiv kultur av konstant smutskastning. De mörklägger och vilseleder allmänheten i en soppa de själva har kokat – och nu vet de inte hur de ska ta sig ur den. Sanningen är att våra olika politiska ledare, oavsett färg, bara turas om att leda slavarna. Genom denna teater berövar de systematiskt medborgarna deras tre olika egenvärden. De stjäl rätten från folket att vara helt fria och att bli korrekt och värdigt förvaltade av staten, så som det var tänkt från början.

Genom att stirra sig blinda på våldets yttre uttryck flyttar makthavarna fokus från sitt eget monumentala ansvar. Att analysera de legitima orsakerna till att terrorism uppstår är inte att romantisera våld – det är en livsviktig systemanalys. Samhället är ett slutet system av krafter och motkrafter, styrt av en orygglig naturlag som bäst sammanfattas i rättssatsen:

- Förvaltning rätt, - Förvaltning fel, Militär rätt.

Redan Aristoteles slog fast i sin *Politiken* och sina analyser av statsomvälvningar att uppror och politiskt våld aldrig uppstår i ett vakuum. Det är upplevd orättvisa, alienation och förvaltningens korruption som är våldets faktiska grogrund. Det **är** i grunden inte fel på de enskilda individerna som dras till extrema rörelser; felet ligger hos det system som skapar terroristerna och destruktiva motreaktioner.

Det är här vi måste tala om **svecos**. Det är ett ord med rötter i rikets latinska namn *Svecia* (uttalat med hårt k), men det bär på en mörk dubbelbotten: *svek*. Svecos är de tjänstemän och institutioner inom rättssamhället som systematiskt har svikit sina grundprinciper. Dessa ledare sitter på sina höga hästar och låtsas vara mer upplysta än de medborgare de är satta att tjäna. De vill inte att människor ska vara genuint fria eller förvaltas med respekt för sina tre olika egenvärden. Istället bygger de ett skyddat samhällstak för sig själva, där vi medborgare reduceras till kontrollerade kugghjul – arbetare, köpare, säljare och tjänare.

För vinnande av egen fördel och för att cementera sin korrupta kontroll nöjer sig dessa aktörer inte med interna reglementen. De går hela vägen: de stiftar lagar direkt i **Sveriges Rikes lag** som i sin djupaste grund strider mot den högre rätten och lagen i sin fulla form. Genom ett cyniskt paragrafrytteri rider de sedan slaviskt på dessa skapade paragrafer för att använda lagboken som ett vapen. De gör det för att utöva kontroll, tysta kritik och dölja sina egna misslyckanden. De försöker sälja in en illusion av en evig, molnfri sommardag där döden och konflikten raderats ut. Men döden **är** ett naturligt fenomen i tillvaron. Även om vi som människor har starka känslor för dem vi förlorar, kan vi inte bygga ett helt rättssystem på känslomässig förnekelse av naturens realiteter. Deras fega lagstiftning skapar bara en ännu djupare obalans i verkligheten.

Detsta blir skrämmande tydligt i hur det ekonomiska skyddsnätet har förvandlats till ett rent tvångsredskap. Genom Socialtjänstlagen villkoras medborgarens absoluta överlevnad med krav på att slaviskt stå till "arbetsmarknadens förfogande". Vi ser hur Liberalernas Johan Pehrson driver igenom skärpningar som urholkar och försämrar A-kassan, samtidigt som Moderaterna inför drakoniska bidragstak som klipper bort upp emot 6 000 kronor i månaden för stora familjer.

Bland det absolut första som ryker för offren när den onde boven i dramat urvattnar och urgröper förvaltningen av den enskilde, det är rörelsefriheten – det är bilen. Detta strategiska samband förstod man i Tyskland redan i svunnen tid när bilmärket Volkswagen skapades. Det betyder bokstavligen ”Folkets bil”. Att ha rätt till sin egen bil, sin egen rörlighet och sin självständighet är en fundamental del av att vara korrekt och värdigt förvaltad. Genom av

ekonomiskt strypa och reglera bort bilägandet för vanligt folk visar makteliten sitt sanna ansikte: de vill låsa fast medborgaren i geografisk och social passivitet för att tillfredsställa systemets stela algoritmer. Människan reduceras till en slav under maskineriet. Samtidigt stiftar de lagar om "förolämpning mot tjänsteman" för att skydda socialsekreterare från folkets legitima och naturliga frustration. De kriminalserar medborgarens reaktion istället för att åtgärda sin egen arroganta och felaktiga förvaltning. Till och med språket har korrumperats; det som i grunden handlar om en fundamental rätt till liv och borde heta **Levnadspenningen**, har degraderats till ett villkorat "Försörjningsstöd" för att hålla människor i en ovärdig beroendeställning.

Detta dolda slaveri sträcker sig djupt in i våra socialförsäkringar, där Försäkringskassan nu går på rent korståg mot de sjukskrivna. Myndigheten agerar på krigsstigen och fattar godtyckliga beslut om att sjuka människor plötsligt påstås ha en "fullgott arbetsförmåga", vilket följs av drakoniska och ruinerande krav på återbetalning. Genom detta övergrepp berövas den enskilde individen helt cyniskt sin rätt till sitt **tredje ekonomiska egenvärde** – en ekonomisk trygghet som försäkringen i viss grad redan har löst ut för dem.

Samma mönster av drakonisk kontroll och prestationskrav genomsyrar även Centrala Studiestödsnämnden (CSN). Det studiestöd som betalas ut är i själva verket en liten, nödvändig del av vad som rättmätigt borde kallas en ovillkorlig **Medborgarlön** – en garanti för att medborgaren ska kunna berika sitt liv och studera i frihet. Men svecos har stiftat en lagreglering som kräver omedelbar akademisk prestation; om du inte presterar eller får godkänt i det aktuella ämnet, stryps stödet omedelbart. Denna lagstiftning strider i sin kärna mot den högre rätten till fri personlig utveckling och förvandlar högre studier till en villkorad stressfälla.

Systemet sätter dessutom upp absurda tidsgränser som skapar ett djupt orättvist A- och B-lag. Genom den stora sjukförsäkringsreformen den 1 juli 2008 bestämdes det dat den som beviljades sjukersättning före detta datum har rätt att fritt fördriva sin tid med studier för att berika sitt liv, utan att ersättningen påverkas. Men för den som – likt undertecknad – fick sin ersättning beviljad år 2016, möts man istället av beskedet från kundtjänst att studier innebär ett strikt förbud om man vill behålla sin ekonomiska överlevnad. Systemet fryser ersättningen och tvingar människan till passivitet baserat på ett godtyckligt årtal i lagboken. Det **är** ett slående bevis på att lagarna stiftas för att kontrollera medborgaren, inte för att lyfta henne.

Detta systemiska förfall kulminerar nu under rådande mandatperiod i regeringens och justitieminister Gunnar Strömmers senaste straffrättsliga offensiv. I ett desperat professionellt försök att framstå som handlingskraftiga väljer man att gå vidare med förslaget att sänka straffbarhetsåldern och låsa in barn så unga som 13 år i fängelse. Detta sker i direkt, arrogant konfrontation med landets tyngsta juridiska expertis; både Lagrådet och Advokatsamfundet

har riktat förödande kritik mot förslagen och varnat för att de strider mot såväl svensk grundlag som FN:s barnkonvention. Men för maktens svecos väger populistiska poänger tyngre än rättssäkerhet och mänskliga rättigheter. Istället för att sanera den felaktiga förvaltning som driver fram kriminalitet och alienation, väljer man att rikta statens hårdaste våldsapparat mot samhällets yngsta. Det **är** ett intellektuellt och moraliskt haveri som utgör det slutgiltiga facit på denna mandatperiods destruktiva lagstiftningspolitik.

Det strategiska försvarssveket och NATO

Denna auktoritära linje blir fullständigt transparent när vi analyserar hur maktens aktörer har hanterat rikets försvar. I en korrekt förvaltning har samtliga medborgare en naturlig anknytning till ett hemmaregemente, där they utbildas under rubriken överlevnad till att värna om förvaltningen och skydda rättssamhället. Men systemets korrupta ledare har följt en annan, mörkare strategi: att avväpna sina tilltänkta offer.

Denna avväpning sträcker sig hela vägen upp till den högsta statschefen och militärens traditionella symbol – monarken. Genom medvetna konstitutionella ingrepp har man tvingat monarkin till tystnad och ordnat lagar för att hindra statschefen från att lägga sig i regeringens eller riksdagens arbete eller komma med politiska synpunkter. Kronan på detta verk var det politiska ingreppet i Successionsordningen. Genom att ändra spelreglerna retroaktivt oskadliggjorde man det gamla, djupt rotade försvarssystemet – en struktur vars inre logik krävde en manlig tronarvinge för att fullt ut aktivera den historiska försvarsmakten som ett skydd för folket. Genom att bryta denna kedja avväpnade man effektivt folkets traditionella försvar mot övermakten.

Denna dolda förvandling av riket har en kuslig symbolik i vårt offentliga rum. Ett slående exempel **är** hur det djupt symboliska namnet kring Kungens kurva och det tilltänkta hotellprojektet skiftade karaktär. Jag syftar på hur symboliken styrs om mot kronprinsessan Victoria istället för prins Carl Philip vid ett framtida tronskifte. I en korrekt förvaltning **är** tanken bakom Hotell Victoria något djupt positivt – det symboliserar en vision där medborgarna blir förvaltade av staten med högsta omsorg, kvalitet och trygghet, som på ett lyxigt hotell där allt fungerar för folkets bästa.

But om detta namnbyte och denna positiva förvandling uteblir, faller masken helt. Då står det klart dat den onde boven i dramat bara har genomfört en gigantisk kupp. Bakom kulisserna har man då förskingrat miljarder kronor av statens pengar och berövat det totala folket sitt tredje ekonomiska egenvärde, allt för sin egen privata vinnings skull. Den lede fi försöker kapa den fina visionen och förvandla den till ett verktyg för kall kontroll, där den lyxiga förvaltningen byts ut mot ett dolt, toppstyrt och plundrat maskineri.

Parallellt med denna institutionella avväpning monterade man under 1990- och 2000-talet systematiskt ner det folkliga försvaret på marken. När makteliten väl hade säkrat sina ledande positioner och tagit över hela administrationen, började de återigen bygga upp en centraliserad militär – men denna gång inte för folkets frihet, utan för att cementera sitt eget samhällstak. Detta kulminerade i Sveriges NATO-inträde. Att pressa igenom en så fundamental kursändring utan att tillåta en folkomröstning **är** i sig ett djupt bedrägligt och korrupt beteende där folket berövades sin rätt att tycka till.

Om förvaltningen hade varit korrekt och rätt från början, skulle ingen utländsk militärallians behövas. Den svenska medborgaren skulle redan ha de militära och moraliska medlen att bekämpa denna inre fiende – de korrupta ledare som svikit sitt uppdrag. Sverige borde stå som ett fritt, neutralt och vitt nav högt upp i norr; en självständig kraft i mitten, balanserad mellan det västra imperiet på vänster sida, det östra imperiet på höger sida och det övriga imperiet söder om oss. Genom att istället binda upp riket i en utländsk allians har man tagit det slutgiltiga steget för att bygga upp ett skyddande samhällstak för sig själva.

Juridiken har blivit ett vapen. Terrorism behöver egentligen ingen egen lagreglering – mord och allmänfarlig ödeläggelse **är** redan straffbart. Den verkliga moraliska brännpunkten ligger i *skapandet* av terrorister. Den svenska lagstiftningen har en poäng när den kriminaliserar rekrytering, men den missar medvetet den största rekryteringsmyndigheten av alla: en felaktig, arrogant och korrupt förvaltning.

Våra ledare kan inte fatta vilka destruktiva beslut som helst utan att systemets naturlagar reagerar. Det **är** deras förbannade plikt att förvalta så att terrorism *inte* uppstår. När de driver igenom "-Förvaltning fel", kväver friheten, monterar ner tryggheten och gömmer sig bakom hemmasnickrade paragrafer, skapar de själva de förutsättningar där det motiverade våldet blir den sista, reaktiva motpolen för att återställa balansen i världen. När den fredliga förvaltningen havererar, sätter de krafter i rörelse som till slut kräver den yttersta och hårdaste korrigeringen: militär rätt.

Om vi menar allvar med att vilja stoppa våldet kan vi inte låta mörkläggningen fortsätta. Vi måste ställa de "svecos" som missbrukat lagboken och svikit rättsstaten till svars. Det **är** först när vi återupprättar en korrekt, transparent förvaltning som respekterar lagen i sin fulla form, som balansen kan återställas – utan att naturens hårdaste krafter behöver göra det åt oss.

Tony Styrbjörn

Lex Naturae Protector

Folkrättsförvaltarna

Webbplats: https://raspberrytost.hopto.org